तमेव व्यतिषङ्गं प्रकारान्तरेण प्रशंसति । "व्यतिषक्ताभिः स्तुवते । व्यतिषक्तो वै ग्रामणीः सजातैः । सजातैरेवैनं व्यतिषजति" इति । 'ग्रामस्य निर्वाहकः पुरुषः, 'सजातैः' सहोत्पन्नैर्भ्रात्रादिभिस्तद्ग्रामनिवासिभिः, 'व्यतिषक्तः' मिश्रीभूतः, वर्त्तते । अतो व्यतिषक्तस्तोत्रेण 'एनं' यजमानं, 'सजातैर्भ्रात्रादिभिस्तद्ग्रामनिवासिभिः, व्यतिषक्तो मिश्रीभूतो वर्त्तते । अन्यो व्यतिषक्तस्तोत्रेणैनं यजमानं 'सजातैः' भ्रात्रादिभिः, संयोजयति ॥

पुनरपि प्रकारान्तरेण प्रशंसति । "व्यतिषक्ताभिः स्तुवते । व्यभिषक्तो वै पुरुषः पाप्मभिः । व्यतिषक्ताभिरेवास्य पाप्मनो नुदते" [५] इति । 'पुरुषः', प्रमादकृतैः 'पाप्मभिः', संसृष्टो वर्त्तते । ततोऽत्र व्यतिषक्तस्तोत्रेण 'अस्य' पुरुषस्य, पापानि विनाशयति ॥

अस्य प्रपाठकस्यानुवाकार्थसङ्ग्रहः ।

सप्तमे तु सवाख्याः स्तु स्तूयते ह्यभिषिच्यते ।
ईश्वरत्वेन येऽप्येते प्रोच्यन्ते सवनामकाः ॥
बृहस्पतिसवो वैश्यसवो ब्रह्मसवस्तथा ।
प्रोक्तः सोमसवस्तद्वत् सवः स्यात् पृथिनामकः ॥
गोसवश्चोदनाख्ये तु सवे होमार्थमन्त्रकाः ।
रथारोहः कर्म्मविधिः पञ्चशारदनामकः ॥
क्रतुस्तदीयपशवो ह्यग्निष्टुति पुरोरुचः ।
इन्द्रस्तुति पुरोरुक् स्यादग्नेर्यामत्रिधिस्तथा ॥